

cultuur & media

'Alice' is een op de actualiteit gekropen ode aan fantasie

Theater

'Alice in Wonderland' naar het boek van Lewis Carroll, door Noord Nederlands Toneel in bewerking en regie van Ko van den Bosch; tournee t/m 11-12; inl: 050-3113399 of www.nnt.nl

Een zacht de tijd wegtikkende klok. Een meisje dat aan een losse draad haar eigen toekomst in lichtgevende letters tevoorschijn trekt: Alice in Wonderland.

Even sluit het rode doek. Voor de val in het diepe konijnenhol? Uitgerend dan komt een hufferige kletsmeier met eigen stoel en schemerlamp de beste plek in de zaal opeisen. Zo iemand, die weet dat 'Shakespeare' door Hamlet is geschreven en zichzelf geen zwart schaap, maar een Wit Konijn noemt. En nog botweg het toneel opwandelt ook. Verbaasd bekeken door Alice.

Een sprookjesachtige bewerking van 'Alice in Wonderland' is van een rauwe theatermaker als Ko van den Bosch niet te verwachten. Des te verrassender is de behoedzame speelsheid waarmee hij twee diametraal verschillende werelden met elkaar laat botsen: die van de onbevangenheid van een kind en die van de bedreigende zelfingenomenheid van volwassenen.

Hier valt naïviteit uit een kinderwagen, transformeert het toneel in een benauwde kelderwoning, krijgt een meisje van haar vader een T-shirt met opdruk 'satisfy me'. En ween je daar liters tranen om, dan heet dat bij Rijkswaterstaat terstond illegale lozing.

Het is een almaar grimmiger wordend sprookje, dat al meer op de huidige samenleving gaat lijken waar door reality-tv niemand de werkelijkheid meer ziet. Waar misère met knuffels wordt afgekocht en onze

kerheid misbruikt voor intimiderende maatregelen. Zoals de papa van Alice, à la de Oostenrijkse Fritzl, haar opsluit om haar 'onbesmet' te houden.

'Alice in Wonderland' is een zeldzaam dicht op de actualiteit gekropen voorstelling, die met uiterst vernuftige taalvondsten en wervelende muziek de fabel van Lewis Carroll en de sociaal-politieke realiteit als tentakels in elkaar laat grijpen. Hartenkoningin lijkt verdacht veel op Trotse Politica's die geen tegenspraak dulden en het Witte Konijn weet erg goed wanneer hij de vaderlijke rol moet spelen.

Zonder een spoor van pamflettisme geeft deze 'Alice in Wonderland'

Sprookje wordt almaar grimmiger

ongezouten commentaar op een dreigende culturele verloedering, juist door de kracht van de podiumkunsten in te zetten. Als tekstbewerker en als regisseur toont Van den Bosch zich een meester. Hij laat de acteurs zo met hun personages en stembanden jongleren, dat je vanzelf in alle wisselende stemmingen en sferen wordt meegezogen. Zoals bij sprookjes en nachtmerries past.

De jonge Maartje van de Wetering is een ontdekking. Virtuoso schakelend tussen onschuld en fermheid, van uitgelaten tot diep bedroefd, toont zij de ontwikkeling van Alice. Ontroerend hoe zij, wankelend op hoge hakken, besluit de waanzin te verlaten. 'Alice in Wonderland' is een ode aan fantasie, humor en verfrissende nieuwsgierigheid.

Hanny Alkema